

Méontologie není „věda“

Ačkoliv je běžné koncovkou -logie vyznačovat nějakou vědu, musíme hned na počátku rozhodně vyloučit, že by méontologii mohla být chápána jako „věda“, vědecká disciplína. Není tomu tak proto, že by si počínala nebo dokonce směla počínat „nevědecky“ (a už vůbec ne proti-vědecky), ale proto, že musí v každém případě zůstat disciplínou filosofickou, a každá filosofická disciplína musí zase zůstat celou filosofií, nikoli jen nějakou její částí, nějakým jejím osamostatněným „oborem“. Tak tomu je ovšem docela stejně také s „ontologií“, gnozeologií (neboli noetikou), logikou (ovšem filosofickou, tj. filosofií „*logu*“) a vůbec všemi dalšími filosofickými disciplínami (které nesmíme zaměňovat s disciplínami vědeckými, i když jsou běžně nazývány stejnými nebo podobnými jmény). Jak bychom tedy měli správně mluvit o každé takové jednotlivé filosofické disciplíně, která musí navzdory své odlišnosti od jiných zůstat vždy celou filosofií? Pro začátek snad bude nejlépe ji chápat jako určité filosofické hledisko, tedy jako určitou perspektivu, a navíc soustředěnou na jistou problematiku (tedy soubor zvolených problémů a jejich vzájemných souvislostí), ovšem vždy s ohledem na širší kontexty (souvislosti), jejichž důležitost se objevuje teprve v jejich vztahu (vztaženosti) ke zvolené perspektivě a tím ke zvolenému okruhu problémů, tedy ke zvolené problematice.

(Písek, 110724-1.)